

Bilag I.

Spørgsmål 1:

Er der i de øvrige EF-lande og ansøgerlande prislove, der er sammenknyttet med en lovgivning om monopoler og konkurrencebegrænsning?

Besvarelse:

Monopoltilsynet har oplyst mig om følgende:

I alle medlemsstater og ansøgerlande — bortset fra Italien — findes en lovgivning om monopoler og konkurrencebegrænsninger, der i varierende omfang giver mulighed for at gribe ind over for priser og avancer på konkurrencebegrænsningsområdet. Herudover findes i flere af disse lande forskrifter, som giver adgang til at regulere prisdannelsen på varer og ydelser i almindelighed.

I Norge er bestemmelserne om konkurrencebegrænsninger og om almindelig prisregulering samlet i en lov fra 1953. I medfør heraf udstedtes et generelt prisstop i december 1970; dette blev ophævet i november 1971.

Det legale grundlag for kontrollen med konkurrencebegrænsninger i Holland er en lov fra 1956, medens grundlaget for den hollandske prisregulering er en lov fra 1961. Administrationen af disse love varetages af et departement under økonomiministeriet. I november 1970 gennemførtes et generelt prisstop, der blev ophævet i august 1971.

I Frankrig findes ingen særskilt lov om konkurrencebegrænsninger, idet disse regler er integreret i prislovgivningen.

I forbindelse med devalueringen i 1969 indførtes et prisstop, men dette er nu blevet erstattet af mere fleksible bestemmelser.

I Den tyske Forbundsrepublik findes en lov om karteller og monopoler fra 1957. Der findes ingen generelle prisbestemmelser.

I Belgien udøves kontrollen med konkurrencebegrænsninger i henhold til en lov fra 1960. Regeringen er ved love fra 1945 og

1969 bemyndiget til at regulere priserne på andre områder, bl. a. i form af aftaler med virksomheder og brancheorganisationer. Afgørelser i henhold til de nævnte love træffes af økonomiministeren.

Grundlaget for kontrollen med konkurrencebegrænsninger i Luxembourg er en lov fra 1970. Herudover findes et forbud mod bruttopriser fra 1965 og en bemyndigelse for regeringen i en lov fra 1961 til at fastsætte prisforskrifter. Administrationen af bestemmelserne synes henlagt til forskellige organer.

Som tidligere nævnt findes der ingen monopollovgivning i Italien. Når bortses fra enkelte områder, er prisdannelsen fri.

I Storbritannien træffer handelsministeriet ifølge en lov fra 1948 afgørelse i monopolsager, medens konkurrencebegrænsende aftaler ifølge en lov fra 1956 behandles af en særlig konkurrencebegrænsningsdomstol. Der gælder ingen generelle prisforskrifter for tiden.

Den irske kontrol med monopoler og konkurrencebegrænsninger sker i henhold til en lov fra 1953. Der findes, så vidt vides, ingen generelle prisforskrifter.

Spørgsmål 2:

Vil EF-reglerne muliggøre, at en virksomhed kan genindføre en vare efter udførsel — evt. til egen filial — på en sådan måde, at der kan opnås højere avance på hjemmemarkedet end ellers opnåeligt ud fra en restriktiv prislovgivning?

Besvarelse:

Bestemmelserne i lov nr. 115 af 2. april 1971 om priser og avancer gælder også importørers avanceberegning.

En importør må ikke forhøje sin avance på importerede varer med mere, end hvad der er angivet i lovens § 5.

Hvis en virksomhed genindfører en vare